

STEUNPILAAR ANTON RUITER
Kees Slijkerman

Een van de steunpilaren van de Katholieke Charismatische Vernieuwing (KCV) in de afgelopen dertig jaar is Anton Ruiter. Hij was in april 1976 een van de oprichters van de Stichting Bouwen aan de Nieuwe Aarde (sinds 2001 Stichting Katholieke Charismatische Vernieuwing), en werd zo ongeveer elke vier jaar herkozen als bestuurslid. Kees Slijkerman zocht hem op in het Willibrordushuis te Den Haag, waar hij sinds 1988 woont met zijn vrouw Nellie.

Redactie

De 26 vaste bewoners van het Willibrordushuis hebben met elkaar de afspraak zich in te zetten voor drie doelen: groeien in gemeenschap (1) met God en (2) met elkaar, en (3) zich inzetten voor de missie van het Willibrordushuis. Die missie is gebed en evangelisatie, met name door projecten van de Katholieke Charismatische Vernieuwing.

Evangelisatie is Anton op het lijf geschreven. Daar is hij vol van. En in de loop van het gesprek wordt duidelijk wat hij daarmee bedoelt: verkondiging van de basisboodschap dat Jezus voor ieder mens is gekomen, gestorven en verrezen. En dat ieder wordt uitgenodigd zelf Jezus aan te nemen als Verlosser en Heer. 'Niet alleen in de vorming tot Leven in de Geest maar vooral ook in de Pauluscursus komt deze boodschap duidelijk naar voren'.

PAULUSCURSUS

'In Uganda gaf ik deze cursus eens - op verzoek van een bisschop - gedurende twee weken aan vijftig priesters. De eerste week ging moeizaam. Ze deden bijvoorbeeld nauwelijks mee aan het ochtendgebed. Die priesters hadden in hun opleiding hun hoofd helemaal volgestopt met kennis. Die kennis moest nog afdalen naar hun hart. Voor velen van hen was het een grote bevrijdende stap om in de Pauluscursus publiekelijk te bidden: *Jezus, ik neem U aan als mijn Verlosser en Heer.*'

De foto's van zijn laatste Pauluscursus - voor 500 catechisten (m/v) in twee Ugandese bisdommen - liggen nog op tafel. 'De catechisten zijn daar centrale personen in de plaatselijke geloofsgemeenschap en ze zijn vaak het pispaaftje. Ze krijgen commentaar van

de parochianen en van de priester die af en toe langskomt. Een paar jaar geleden kreeg ik echt het verlangen iets voor hen te kunnen doen.'

Deze Pauluscursus heeft ook het tiener- en jongerenwerk in Nederland beïnvloed. Op zijn buitenlandse reizen nam Anton vaak een van de jongeren uit Nederland mee. Om hem te vertalen - zijn Engels was aanvankelijk nog niet zo ontwikkeld - en om het mee te maken. Ze zagen daar het effect van het verkondigen van de basisboodschap, het kerygma. Zijn jonge reisgenoten werden er goed van doordrongen hoe belangrijk het is de basisboodschap ook in het tiener- en jongerenwerk te laten klinken. 'Dat kun je ook wel lezen in het boek van Judith van Hoof over tienerwerk: *Zij zijn de Kerk van vandaag*. Steeds meer bisschoppen zijn ervan overtuigd dat alle catechese en ook de voorbereiding op de sacramenten weinig uithalen als niet eerst die basisboodschap op een goede manier is gebracht en aanvaard. Dat staat trouwens ook duidelijk in het *Algemeen directorium voor de catechese*.'

[*Algemeen directorium voor de catechese*, in 1997 goedgekeurd door Johannes Paulus II, 18 september 1998 in het Nederlands verschenen: Kerkelijke documentatie, 112 pagina's, besteladres: SRKK, bestel@rkk.nl of tel. 030-2326911.]

VOORZIENIGHEID MET GEBOUWEN

Typisch voor Anton is dat hij dingen doet en regelt met voorhanden materialen. Hij is geen schrijver en denker. Maar hij mobiliseert wel mensen en realiseert samen met hen heel wat projecten, zoals u kunt lezen in het overzicht op pagina 3. Hoe is hij hiertoe gekomen?

Nadat hij en Nellie een persoonlijke geloofsvernieuwing doormaakten, begin jaren zeventig, en in contact kwamen met de charismatische vernieuwing, gingen ze zich steeds meer inzetten voor deze vernieuwing. Anton nam hiervoor regelmatig dagen vrij van zijn werk als ontwerper. In de tijd dat hij in Aarle-Rixtel op kasteel Croy woonde met de Croygemeenschap, kwam hij door omstandigheden vrij van zijn werk. Dat heeft hij als leiding van God ervaren. Nu was hij vrij om zich helemaal voor de Heer in te zetten. Dit

kon ook door een 'toevallige samenloop van omstandigheden', oftewel goddelijke voorzienigheid. Juist in de periode dat ze hun huis wilden verkopen, steeg de waarde van hun huis enorm. Een tijdelijke schommeling in de huizenmarkt. Dus toen ze hun huis verkochten leverde dat een zekere financiële basis op om van te leven.

Nu leiden ze sinds 1988 het Willibrordushuis en ook daar hebben ze keer op keer de hulp van de Heer ervaren, ook bij de financiële exploitatie.

50 X 40 METER WILLIBRORDUSHUIS

Wat we voor het gemak maar Willibrordushuis noemen is eigenlijk een gebouwencomplex van 50 meter lang en 40 meter diep. Gemiddeld drie woonlagen en in het midden een kleine tuin en binnenplaats. De rondleiding die Anton geeft laat wel zien dat de verbouwingen die hij in de loop der jaren liet realiseren steeds nieuwe verrassende resultaten opleverden. Voor de vaste bewoners zijn er nu aparte appartementen. Volgens de brandweer noodzakelijk aan te leggen vluchtwegen combineerde hij soms met het creëren van extra balkonruimtes voor die appartementen.

In het gastenverblijf kunnen ca. 60 mensen overnachten in eenpersoons- en tweepersoonskamers. Bijna elk weekend zijn er een of meer groepen in huis, en dikwijls ook door de week. Door uitgekende verbouwingen kunnen nu wel drie groepen tegelijk, ieder in een eigen afdeling van het Willibrordushuis hun programma draaien. De laatste jaren komen vooral ook veel groepen die bezig zijn met een Alpha-cursus. Het middelste gedeelte van die cursus is namelijk een weekend over de Heilige Geest. Het gebeurt wel dat tegelijkertijd op verschillende plaatsen in het Willibrordushuis een groep vrijgemaakt-gereformeerden, een groep van een volle evangeliegemeente en een rooms-katholieke groep in het kader van hun Alpha-weekend bidden om de komst van de Heilige Geest. 'En de Geest komt bij allemaal', zegt Anton met zichtbaar genoegen.

ONTWERPER VOOR DE HEER

Anton heeft zijn opleiding tot en ervaring als ontwerper van centrale verwarming en airconditioninginstallaties wel zeer goed benut voor Gods Koninkrijk. Hij was actief bij de aankoop en verbouwing van belangrijke panden voor de Katholieke Charismatische Vernieuwing, o.m. Laagstraat 372-374 in Eindhoven, Prins Karelstraat 100 in Helmond en Oude Molstraat 35-37 in Den Haag. Zowel het Dienstencentrum / Jongeren centrum in Helmond als het Willibrordushuis en Bezinningscentrum Emmaus in Helvoirt zijn voormalige kloosters. Er komen nog meer kloosters leeg. Daarover zegt Anton: 'Met gebouwen kun je niet zo veel. Nodig zijn mensen die zich samen willen inzetten. Heb je die, dan vind je wel een passend gebouw.'

Als je terugkijkt op de afgelopen dertig jaar stichting Bouwen aan de Nieuwe Aarde / stichting Katholieke Charismatische Vernieuwing, wat valt je dan het meest op? 'Vooral tien jaar geleden zaten we in een neergang met de Katholieke Charismatische Vernieuwing. Veel gebedsgroepen werden

kleiner. Maar in die periode zijn ook nieuwe dingen gestart, bijvoorbeeld ons jongeren centrum, dat een belangrijke impuls heeft gegeven aan het jongerenwerk van de KCV en de opleiding tot katholiek jongerenwerker, Duc in Altum. En nu worden die jongerenwerkers steeds meer in dienst genomen door bisdommen en ook al door een parochie. Dat de bewegingen gingen samenwerken in 1999 - vooral het Focolare en de KCV - heeft ook veel nieuwe dingen mogelijk gemaakt, wat heeft doorgewerkt tot in de Wereldjongerendagen en de eerste Nationale Katholieke Jongerendag, 27 november 2005.'

GEBED MAAKT DINGEN MOGELIJK

Gebed en evangelisatie zijn de kernwoorden voor Anton en Nellie en de Willibrordusgemeenschap. 'Gebet kan een zaak veranderen', is Antons ervaring. 'En dat is Nellie haar punt. Bij moeilijke en belangrijke momenten schakelt zij voorbidders in, ook voorbidders in India en Uganda. Die hebben ook intensief gebeden voor de Jongerendag in Nieuwegein.'

ANTON RUITER - BELANGRIJKE DATA

Geboren: 2 oktober 1942 te Oldenzaal. Gehuwd in 1968 met Nellie van Acht. Vader van Joyce en Harm.

1976 medeoprichter (34 jaar oud) van de stichting Bouwen aan de Nieuwe Aarde en sindsdien vele malen herkozen als bestuurslid en verschillende periodes ook als lid van de Landelijke Pastorale Kerngroep (die in 2001 opging in het bestuur).

1978 medeoprichter van de Croygemeenschap in Aarle-Rixtel, verhuisd naar kasteel Croy.

1984 beëindiging van werk als ontwerper van centrale verwarming en airconditioninginstallaties, sindsdien voltijds actief in Katholieke Charismatische Vernieuwing en evangelisatie.

1986 een van de eerste bewoners van Prins Karelstraat 100 in Helmond, een pand dat werd gekocht door de stichting Bouwen aan de Nieuwe Aarde. Eerst woonde daar een deel van de Croygemeenschap. Op 1 mei 1992 werd hier het landelijke dienstencentrum van de Katholieke Charismatische Vernieuwing gevestigd en in 2000 ook het Jongeren centrum van de KCV.

1988 samen met Nellie oprichter van de Stichting Willibrordushuis in Den Haag (vgl. statuten 4-10-1988). Ze verhuisden in 1988 naar dat Willibrordushuis, dat onder hun leiding veranderde in een centrum voor gebed, retraites, evangelisatie, jongerenwerk en tot een bezinningscentrum voor allerlei groepen en bewegingen.

Mijlpalen in het Willibrordushuis:

- Opening Willibrordboekwinkel 1992 (bemenst door vrijwilligers)
- Opening aanbiddingskapel 1994 (open vanaf de straat, dagelijks veel bezoekers)
- Opening Jongeren centrum 1995 (acht jongeren wonen er)
- Start Katholiek Alpha Centrum in 1998
- Vestiging van gemeenschap van Broeders van St. Jan in 2004 (vier broeders wonen er)
- Vestiging van Emmausconsult in 2005.

1995 door bisschop Van Luyn benoemd tot contactpersoon die namens de verantwoordelijke voor de charismatische vernieuwing in het bisdom Rotterdam, pastoor Harrie Hofstede, bijeenkomsten bijwoont en contacten legt en onderhoudt (Vgl. Analecta december 1995).

In 1994 kennismaking met de KeKaKo-cursussen (m.n. Pauluscursus) van Pepe Prado en sindsdien leider en organisator van de Pauluscursus en Filippuscursus in Nederland, België, India, Uganda, Kenia, Tanzania, Zimbabwe, Ghana en Australië. (Vooral Pauluscursussen in India en Uganda.)

Lid van de stichtingsbesturen van o.a. Stokershorst te Nederweert, het Maranatha-huis te Breda, De Rots in Bavel en H. Huisgezin in Eindhoven.

#

Dit artikel is met toestemming overgenomen uit Bouwen aan de Nieuwe Aarde, maart 2006.

Dit is document nummer 0179 op www.stucom.nl.

Andere afleveringen in de serie *Mensen van het eerste uur* staan in de rubriek charismatische vernieuwing op website www.stucom.nl.